

de retningslinjer, og det vil jeg gerne prøve at uddybe.

I den nuværende ordning er det sådan, at den offentlige part i en udviklingskontrakt, f.eks. et sygehus, får dækket de ekstraomkostninger, som opstår ved at udvikle og købe hospitalsudstyr, som er nyudviklet i forhold til det standardudstyr, som allerede findes på området.

SF foreslår, at den private partner, altså virksomheden, i sin kontrakt skal have et direkte tilskud til at dække sine omkostninger i forbindelse med udvikling af nye produkter og ydelser. SF mener, den private virksomhed er dårligt stillet, når den i dag selv skal afholde disse omkostninger, og samtidig foreslår SF i forlængelse af dette, at virksomheden ikke skal være garanteret en ordre i forbindelse med udviklingsarbejdet. Der kan være kommet bedre produkter på markedet til den tid, siger SF.

Jeg mener, SF overser et par ting. I dag får virksomheden faktisk dækket sine udviklingsomkostninger gennem den pris, den offentlige institution giver for specielt udviklede produkter eller ydelser, og som kompenseres institutionen gennem udviklingskontrakten. Det sker først, når ydelsen eller varen leveres, og også det mener jeg er rigtigt.

Virksomheden har derudover – det er muligt, der er virksomheder, der ikke har lagt mærke til den mulighed, og det kunne vi måske gøre noget ved – rent faktisk mulighed for at få finansieret udviklingsarbejdet, før det går i gang, nemlig hos Vækstfonden. Det fremgår klart af bekendtgørelsen om Vækstfonden – § 6, stk. 3, hvis jeg skal være helt nøjagtig – at det kan lade sig gøre. Der er nok ikke tilstrækkelig mange virksomheder, der ved det, men det kunne vi jo prøve at oplyse dem om. Og Vækstfondens medfinansiering skal jo, som alle ved, tilbagebetales, hvis projektet lykkes. Nøjagtig som SF foreslår det i dag.

I den gamle udviklingskontraktordning, som kørte før i tiden, var den private part i udviklingssamarbejdet ikke sikret en ordre, og virksomheden fik et direkte tilskud, altså på samme måde, som SF foreslår nu. Men erfaringen viste, at det alt for ofte medførte, at projektet ikke kom længere end til tegnebrættet eller til en prototype. Det endte altså som et skuffeprojekt, og mange var skuffede.

Det gik sådan, fordi den offentlige institution, når udviklingsarbejdet var afsluttet, alligevel ikke havde midler til at købe produktet, eller fordi virksomhedens engagement i projektet var

faldet, i hvert fald i nogen grad, når tilskuddet til udviklingsfasen var opbrugt. Derfor var der efter vores opfattelse ikke incitamenter i ordningen, som kunne sikre, at både virksomheden og den offentlige part engagerede sig i arbejdet hele vejen gennem forløbet, og netop det mener vi er meget vigtigt. Derfor er udviklingsarbejdet og den første leverance knyttet sammen i den nuværende ordning.

Det er rigtigt, hvad SF siger, at selvfølgelig kan der teoretisk set være kommet bedre produkter på markedet; men man skal ikke overse, at de, der skal ind i en udviklingskontrakt, jo netop skal kunne dokumentere en høj nyhedsværdi og en markedsværdi i det, de vil udvikle. Så man må sige, at de allerede har kvalificeret sig i første runde, og samtidig er det også sådan, at projekterne er i EU-udbud. Dermed får den offentlige part også en stor sikkerhed for, at de bedste virksomheder på området melder sig, og at udviklingsarbejdet resulterer i det bedste og det billigste produkt.

SF siger også, at regeringen skal sikre, at der iværksættes et antal udviklingskontrakter med det formål at udvikle mindre miljøskadelige produkter og processer.

Allerede under ordningen i dag er der iværksat et antal udviklingskontrakter inden for miljøområdet, f.eks. med hensyn til styring af vandforsyning og spildevand. Omkring en fjerdedel af de igangsatte projekter er faktisk inden for miljøområdet. Det synes jeg egentlig er ganske pænt, og jeg synes også, det er rigtigt, og jeg synes, det er godt. Jeg er ganske enig med SF i, at miljøområdet er et oplagt område for udviklingskontrakter.

Der er allerede en dialog mellem Erhvervsfremmestyrelsen, som administrerer kontraktordningen, og Miljøstyrelsen om at prøve at få flere ideer frem til kontrakter på miljøområdet, som jeg er ganske enig i er et stort udviklingsområde herhjemme.

Men til trods for, at der bestemt er elementer, som vi er enige i, kan regeringen altså ikke stemme for SF's forslag, for det første fordi de muligheder, som SF efterspørger, allerede findes i Vækstfonden – selv om vi måske nok kunne gøre noget ud af at gøre dem mere kendte – for det andet fordi vi mener, at en ændring af ordningen vil mindske incitamenterne både for virksomhederne og for de offentlige institutioner.

Vi vil gerne være med til at fremme det på miljøområdet, men der er altså allerede i dag